

İşemik mənşəli sol mədəciyin ciddi azalmış atım fraksiyalı xəstələrdə miokard revaskulyarizasiyanın arzuolunmaz proqnoz amilləri

İşin məqsədi: İşemik mənşəli sol mədəciyin ciddi azalmış atım fraksiyalı xəstələrdə miokard revaskulyarizasiyanın arzuolunmaz proqnoz amillərinin müəyyən edilməsi.

Materiallar və metodlar: Prospektiv (gec kontrastlaşma ilə ürək MRT aparılan qrup I, N=164) və retrospektiv olaraq (qrup II, ürək MRT aparılmadan, N=224), sol mədəciyin ciddi azalmış atım fraksiyalı (LVEF < 35%) ilə müşayiət olunan əvvəllər miokard infarktı keçirən toplam 388 xəstə tədqiqata daxil olmuşdur. I qrupda 98 (59,8%) pasientdə (altqrup A1), II qrupda isə 136 (60,7%) pasientdə (altqrup A2) tam anatomik revaskulyarizasiya aparılmışdır. Anatomik olaraq natamam revaskulyarizasiyanın aparılması (altqrup B1 və B2) tezliyi müvafiq olaraq 40,2 və 39,3% təşkil etmişdir. Qeyd etmək lazımdır ki, bu göstəricilər I və II qruplar arasında müqayisə edildikdə əhəmiyyətli dərəcədə fərqlənməmişdir ($p = 0,3453$). A1 və A2 alt qruplarında PKM ilə tam anatomik revaskulyarizasiya tezliyi 61,2 və 61,8% müvafiq olaraq ($p = 0,4233$) və AKŞ ilə isə 38,8 və 38,2% müvafiq olaraq ($p = 0,3352$) təşkil etmişdir. B1 və B2 alt qruplarında PKM ilə natamam anatomik revaskulyarizasiya 48,5 və 43,2% müvafiq olaraq ($p = 0,8234$) və AKŞ ilə - 51,5 və 56,8% müvafiq olaraq ($p = 0,7342$) olmuşdur. Klinik-demoqrafik, angioqrafik, morfofunksional əlamətlərin, eləcə də miokardın funksional olaraq adekvat revaskulyarizasiyasına nail olunması üçün revaskulyarizasiya metodunun təsirinin faktor təhlili canlı olmayan miokardın mövcudluğu zamanı ($\chi^2 = 13,638$; $p = 0,009$), 3-dən çox koronar arteriya zədəsi zamanı ($\chi^2 = 13,331$; $p = 0,0111$), zədələnmiş lokal kinetikanın 4-dən çox zonasının olması zamanı ($\chi^2 = 23,37$; $p = 0,025$) və zədələnmiş arteriya ərazisində ürək fibrozunun həcmi 40% -dən çox ($\chi^2 = 9,881$; $p = 0,0001$) olduğu zaman tətbiq edilən revaskulyarizasiya üsuldan asılı olmayaraq, miokardın funksional olaraq adekvat revaskulyarizasiyasına nail olma tezliyinin olduqca aşağı olduğunu göstərdi. AKŞ və PKM funksional olaraq adekvat revaskulyarizasiyaya təxminən bərabər nisbətdə nail olmağa imkan verir.

Yekun: Beləliklə, revaskulyarizasiya edilmiş arteriya sahəsində canlılığın olmaması və koronar yatağın zədələnməsinin xarakteri tətbiq olunan revaskulyarizasiya üsulundan asılı olmayaraq arzuolunmaz nəticə amilləridir.

Q.G.İmanov

V.Ə.Əzizov

Ş.C.Xəlilov

Y.K.Rüstəmov

I Daxili xəstəlikləri kafedrası,
Azərbaycan Tibb Universiteti